

Svar fra den Side, da det er kendt nok, at den nuværende Kirkeminister ikke er særlig stemt for dette Spørgsmaals Løsning, hvad man dog skulde vente efter det demokratiske Standpunkt, han indtager som Medlem af dette Ministerium. Adressen er formodentlig som saa mange andre Adresser vedrørende Reformen, der tiltrænges i vor Kirke, gaaet i den temmelig rummelige Papirkurv, som særlig Kultusministeriet har haft med Hensyn til Spørgsmaal, der betød alvorlige Reformen i vor Folkekirke. Jeg haaber imidlertid paa snarligt Initiativ af Ministeren. Jeg tror, at han derigennem i høj Grad vilde vise sig som en Mand, man vilde paaskønne som Kirkeminister i den danske Kirke.

Ministeren har flere Gange slaaet paa Nødvendigheden af, at vi faar en „§ 8“ for Præster, og jeg skal med Hensyn til dette Punkt indrømme, at jeg personlig er stemt for ganske det samme. Mig forekommer det uholdbart i Længden, at man giver Menighederne Ret til Indflydelse paa Besættelsen af Embederne, men ikke giver dem Ret til at blive af med en Præst, naar han i Virkeligheden kører fast, saa det er umuligt, at det kirkelige Arbejde kan ske paa en god Maade i Sognet. Efter hele den Vægt, man lægger paa, at Menighederne skal have Ansvar og Pligt overfor det kirkelige Arbejde i Sognene, forekommer det mig ganske berettiget, at man ogsaa giver dem Ret til at blive af med de Præster, som ikke egner sig, men selvfølgelig maa en saadan Sag fremmes paa en Maade, der ikke avler Uretfærdighed, saaledes som man har set det paa et andet Omraade. Det er givet, at Sagvoldere ikke kan blive Dommere i deres egen Sag. Jeg kunde altsaa ønske, at Ministeren, der har talt ikke saa lidt om denne § 8, og som har rejst rundt omkring i Landet og holdt tallose Foredrag og agiteret for § 8, omsatte sine Ord med Hensyn til dette Punkt i Handling, saa vi kunde faa fremsat et fornuftigt Forslag, som vi kunde debattere.

Videre kunde jeg ønske Ministerens Initiativ med Hensyn til en Ændring af Provstebesikkelsen. Ogsaa her finder jeg, det vilde være rigtigt, om man vendte tilbage til Reformationstidens Ordning, saaledes at Præsterne, og altsaa under de nuværende Forhold tillige Menighedsraadene, fik Indflydelse paa Provstevalget; det var i høj Grad rimeligt og vilde ligge i lige Linie med de Reformen, vi har foretaget med Hensyn til Præstevalg. Naar Forholdet er saaledes, at dette ikke i Øjeblikket er gennemført, burde man i alt Fald holde sig til den

Ordning, som er den nedarvede og retslige, kan jeg sige, i vor Folkekirke. Det vil med andre Ord sige, at Biskoppen bør have Indflydelse med Hensyn til Provstebesikkelsen, og saa skal Ministeren ikke blande sig i de Ting. Det er ikke saa lang Tid siden, at der offentlig fremkom Udtalelser om, hvordan der ved Provstebedets Besættelse paa Færøerne var sket en saadan Indblanding, hvor Biskoppens Ønsker var til sidesatte, og det blev endogsaa sagt, at dette skete af rent politiske Grunde. Formodentlig vil denne Sag blive fremdraget fra anden Side, i alt Fald vil denne Sag komme frem i den Kommission, som er nedsat efter Ønske fra Landstingets Side. Jeg har blot villet sige, at hvis det virkelig er Tilfældet, som det er blevet sagt, at denne Provstebesættelse er foretaget af politiske Grunde, direkte imod Biskop Ostenfelds Ønsker, forekommer det mig, at Kirkeministeren har begaaet et i høj Grad beklageligt Overgreb overfor Kirken; det viser sig atter her, som man oftere har haft Indtrykket af, at den højtærede Minister betragter Biskoppen som en Slags Ekspeditionssekretær for sig ogsaa med Hensyn til Kirkens egentlige Anliggender.

Ogsaa med Hensyn til Grønland foreligger der i Øjeblikket en Sag paa Provstebesikkelsens Omraade, som giver Anledning til Bekymringer. Man har, som det blev bekendtgjort den 10. Oktober i Stats-tidende, forøget Provsteantallet i Grønland, saaledes at der i Fremtiden skal være to Provster. Det skete allerede ved kgl. Resolution af 25. August. Man delte altsaa Provstiet i Grønland, og ifølge private Meddelelser gav det Anledning til, at den overordentlig dygtige Provst Knud Balle, der paa en sjælden Maade har formaaet at tage det grønlandske Kirkearbejde op, og som har været en udmærket Leder deroppe — og jeg formoder, man vil indrømme, at Grønland er et Sted, hvor det netop i høj Grad er paakrævet, at Ledelsen af det kirkelige Arbejde saa at sige ligger i een Haand —, ikke under disse Forhold ønsker, saaledes som det var paatænkt, at overtage det ene af de ny Provstier. Hvis Resultatet bliver, at han trækker sig tilbage, er det i høj Grad beklageligt, navnlig hvis det sker, fordi man fra anden ikke-kirkelig Side ønsker for meget at blande sig i den kirkelige Styrelse deroppe.

Et andet Spørgsmaal, jeg her kunde ønske at drage frem og særlig henvende mig til den højtærede Kirkeminister om, angaar Præstelønningsancienneteten og Ordinationstilladelsesforholdet. Det er mig be-